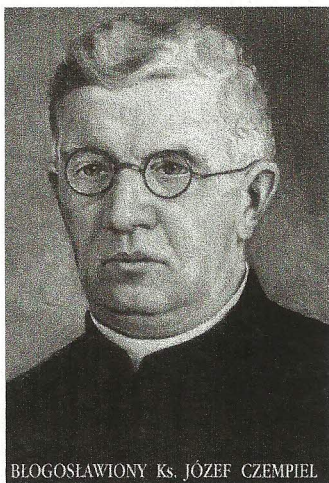

Liberum Veto

Numer 10
Wrzesień 1999

I LO im. J Słowackiego w Chorzowie

W numerze:	
„Wobec Apokalipsy. Pocałunek śmierci”	1
Ludzie „Słowaka” – ksiądz Wiosna	3
Wspomnienia z wakacji	4
„Śląsk od urodzenia...”	5

Nie wszystkie dzieła w tak dramatyczny sposób podchodziły do przedstawionego tematu. Jan Lebenstain wizje św. Jana przedstawiał na 16 gwaszach z cyklu „Apokalipsa” w kolorach pastelowych (?). Niespodziewany zwrot technik artystycznych zaobserwować można było na fotografiach Zbigniewa Treppy, stanowiących swoistą współczesną ikonografię. Obok tego formą zadziwiały prace Andrzeja Dudka – Dürera, nawiązująca bezpośrednio do „Czterech jeźdźców Apokalipsy” Albrechta Dürera. Niecodziennie przecież ogląda się „Puszkę po Apokalipsie”, czy „Apokaliptyczne krzesło”.

Gong otwierający wystawę i mający symbolizować siedem trąb Apokalipsy, już przebrzmiał. Czas refleksji jednak nie przeminął. Lęk przed śmiercią stale przejawia się na różne sposoby we wszystkich niemal dziedzinach życia. Gdzie ty, człowieku przelomu wieków, dostrzegasz jego wpływy?

Katarzyna Sonnenberg IIIe

Ludzie "Słowaka"

Rozpoczynamy serię artykułów o pracownikach naszego liceum. W tym numerze będzie to x. SPRING – ks. Wiosna, a kto będzie w następnym...?

Ks. Tomasz Wiosna

- Boże widzisz, a nie grzmisz! – wzdycha ksiądz Tomasz. Patrzy na klasę, po czym wznosi oczy ku niebu. Zaczyna się kolejna lekcja religii.

Klasa niemal w komplecie. Religia to ulubiony przedmiot – ksiądz przekonuje, że to nie tylko „wklepywanie” suchych definicji i formułek. Mimo, że nieraz brakuje mu cierpliwości, nadludzkim wysiłkiem zachowuje spokój, mrużąc tylko pod nosem: „zaraz kogoś wywalę!” Jest wspaniałym pedagogiem.

Zresztą „wychowywał” nas nie tylko w szkole. Co roku organizował „zimowe wypadu szalone” i wakacyjne obozy wędrowne (nazywane przez uczestników Spring’s Survival, czyli Wiosenny Obóz Przetrwania). Do dziś pamiętam wspaniałą atmosferę ostatniego zimowego obozu ks. Wiosny, przebiegającego pod hasłem „Witamy w stumilowym lesie!”. Szczerze mówiąc jadąc do Brennej Leśnicy nie spodziewałam się żadnych niezwykłości. Po dotarciu na miejsce miła niespodzianka: powitanie nie chlebem i solą, ale... miodkiem! Później nastąpiło cudowne osiem dni, których z pewnością nigdy nie zapomnę.

Zapamiętam księdza Tomka z pewnością na długie lata. I nie tylko ja. Niech świadczą o tym echa oklasków, jakimi stojąca publiczność obdarzyła swego ukochanego katechetę w dniu zakończenia roku szkolnego.

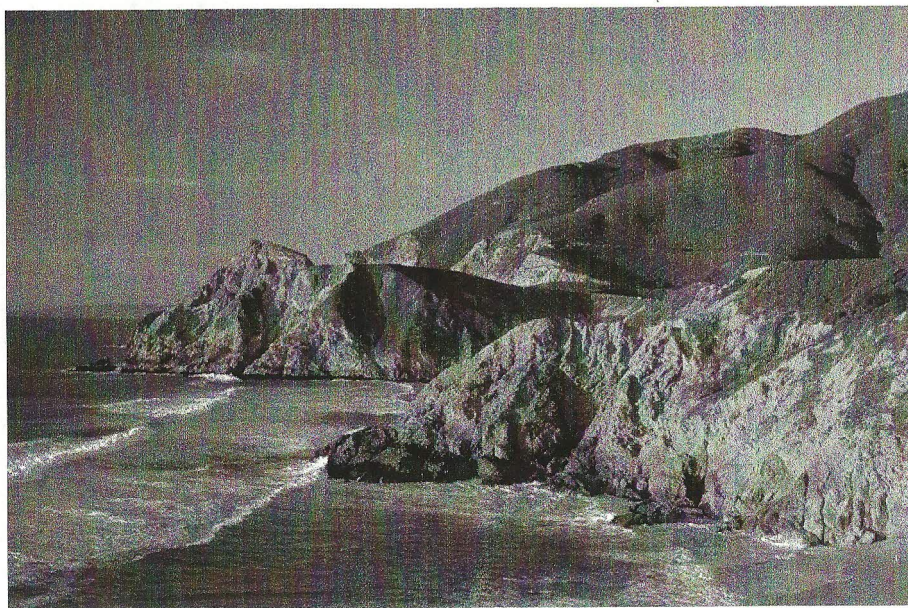
Marta Malicka IIIe

Wspomnienia z wakacji

Wyjazdy, przyjaciele, spanie do dwunastej, zabawy, a nade wszystko brak szkoły. To podstawowe atrybuty wakacji. Niestety wszystko co dobre szybko się kończy. Młodzież narzeka na zbyt krótki okres wakacyjny. No cóż – do tego roku nie rozumiałam o co jej chodzi – były wakacje, później ich nie było, trudno. W tym roku jednak 1 września powiedziałam, że wiele bym dała za jeszcze jeden miesiąc wakacji. Po dwóch miesiącach słońca, wyjazdów w gronie przyjaciół, bycia „Przełożoną” jednego z nich, trudno mi się było pogodzić z końcem wakacji.

Cóż trzeba jednak na to z trochę innej perspektywy – wszak za **dziewięć miesięcy WAKACJE!**

Emilia Skiba IIIe

"Śląsk od urodzenia"

Podczas tegorocznej pielgrzymki do kraju Ojciec Święty Jan Paweł II w Warszawie dnia 13 czerwca beatyfikował 108 męczenników, wśród których znalazł się ks. Józef Czempiel. Jego działalność była ściśle związana z parafią św. Józefa w Bytomiu, gdzie pracował przez 8 lat.

Ks. Józef Czempiel urodził się w wielodzietnej rodzinie górniczej 21.09.1883 r. Jako młody człowiek kształcił się w Bytomskim Gimnazjum do 1904 r. i w tym samym roku wstąpił na Wydział Teologiczny Uniwersytetu Wrocławskiego, a 22.06.1908 r. przyjął święcenia kapłańskie. Pierwszą placówką duszpasterską ks. Czempieła była, w latach 1908-1916, parafia św. Józefa. Tam też ożywił działalność Stowarzyszenia Wstrzemięźliwości i założył Stowarzyszenie Abstynentów, które wkrótce liczyło 800 parafian. Dzięki ks. Czempielowi z nałogowego pijaństwa wyleczyło się około 70 bytomskich parafian. Ks. Czempiel w 1916 r. zmuszony jest opuścić parafię św. Józefa, podejmuje posługę w innych śląskich parafiach (szczególnie na Śląsku Opolskim). Ostatnią parafią ks. Józefa Czempieła była parafia w hajdukach (obecny Chorzów Batory), tam już w 1923 r. został proboszczem, często jednak odwiedzał swoją dawną placówkę w Bytomiu. Podczas swojej pracy w parafii hajduckiej położył również pewien akcent na sprawy społeczno-kulturalne, jego uwadze nie umknęły też sprawy najuboższych, często organizował pracę lub pomoc bezrobotnym. Dzięki niemu w 1939 r. została zakończona budowa nowego kościoła p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Chorzowie Batorym. Za całokształt działalności ks. Józef Czempiel został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. 13.04.1940 r. został aresztowany przez gestapo i umieszczony w obozie koncentracyjnym w Dachau. Po dwóch latach pobytu w obozie

koncentracyjnym ks. Czempiel poważnie zachorował, wtedy też został skierowany do obozu w Mauthausen. Tam też umarł w 1942 r.

W kościele św. Józefa w Bytomiu w 1995 r. została odsłonięta pamiątkowa tablica – na pamiątkę działalności ks. Józefa Czempieła.

Agnieszka Sobczak IIIe

Pieśń do błogosławionego ks. Józefa Czempieła

Jó - ze - fie, mocą Twojej o - fi - ary, wy - proś zba - wienia wiecznego
dar. Jó - ze - fie wolny od niena - wiści, wy - proś na - dziei
Refren
nie - złomnej żar! 1. Błogosła - wiony nasz Pa - tronie, na Ziemię Śląską
2. Twojej powie - rzamy się o - bro - nie, rodzinom miłość.

sl. ks. J. Szymbik,
muz. ks. J. Rak

kapła - nów ślij a grzesz - nym żyj

1. Józefie, mocą Twojej ofiary
wyproś zbawienia wiecznego dar.

Józefie, wolny od nienawiści,

Wyproś nadziei niezłomnej żar.

Ref.: Błogosławiony nasz patronie,

Na Ziemię Śląską kapłanów ślij –

- Twej powierzamy się obronie –
- rodzinom miłość, a grzesznym żyj.

2. Józefie, siłą Twojej gorliwości
wyproś zbawienia wiecznego dar.

Józefie, zdolny do przebaczenia
wyproś nadziei niezłomnej żar.

3. Józefie, Twą pasterską miłością
wyproś zbawienia wiecznego dar.

Józefie, Tyś strażnikiem trzeźwości
wyproś nadziei niezłomnej żar.

Liberum Veto

Rada redakcyjna:

Emilia Skiba

Marta Malicka

Katarzyna Sonnenberg

Agnieszka Krzypkowska

Agnieszka Sobczak

Opiekun:

Krystian Kazimierczuk

Kontakt: simon1@friko6.onet.pl